

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 468

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 23 iunie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECRETE		
607.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Serviciul Credincios</i> în grad de <i>Cavaler</i>	2
608.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Steaua României</i> în grad de <i>Cavaler</i>	2
609.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Steaua României</i> în grad de <i>Cavaler</i>	3
610.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Pentru Merit</i>	3
611.	— Decret privind conferirea Ordinului <i>Virtutea Militară</i>	4
614.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	4
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
429.	— Hotărâre privind înscrierea unor imobile în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea acestora în administrarea unor instituții care funcționează în subordinea/coordonarea Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice	5–6
430.	— Hotărâre pentru completarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 244/2007 privind autoritățile competente responsabile cu aplicarea legislației din domeniul protecției consumatorilor și cooperarea dintre autoritățile naționale în acest domeniu	6–7
438.	— Hotărâre privind unele măsuri pentru organizarea Zilei Justiției în anul 2016	7
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
	Decizia nr. 11 din 5 mai 2016 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)	8–16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind conferirea Ordinului Național *Serviciul Credincios*
în grad de *Cavaler***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (3), ale art. 6 lit. A și ale art. 10 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2000 privind reinstituirea Ordinului, Crucii și Medaliei Naționale *Serviciul Credincios*, aprobată prin Legea nr. 543/2001, cu modificările ulterioare,

în semn de înaltă apreciere și recunoaștere pentru contribuția personală semnificativă în demascarea și condamnarea regimului comunist, pentru actele de curaj și devotament manifestate în susținerea disidenței anticomuniste, precum și pentru sprijinul acordat societății civile românești,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă *post-mortem* Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Cavaler* istoricului Mihnea Berindei.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 22 iunie 2016.
Nr. 607.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind conferirea Ordinului Național *Steaua României*
în grad de *Cavaler***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (3), ale art. 6 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/1998 pentru reinstituirea Ordinului național *Steaua României*, republicată, cu modificările ulterioare,

în semn de înaltă apreciere pentru întreaga sa activitate, pentru contribuția avută la promovarea intereselor României pe plan internațional, precum și pentru profesionalismul și competența manifestate în modernizarea și eficientizarea Administrației Prezidențiale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Cavaler* domnului Sorin-Dan Mihalache.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 22 iunie 2016.
Nr. 608.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind conferirea Ordinului Național *Steaua României*
în grad de *Cavaler***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (3), ale art. 6 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/1998 pentru reinstituirea Ordinului național *Steaua României*, republicată, cu modificările ulterioare,

în semn de înaltă apreciere pentru întreaga activitate regizorală, pentru contribuția remarcabilă la promovarea culturii și imaginii României în lume, pentru deosebita activitate pedagogică, pregătind cu exigență și în același timp cu multă căldură umană generații de regizori,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Cavaler* regizorului Alexander Hausvater.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 22 iunie 2016.
Nr. 609.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului Național *Pentru Merit*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 104/2000 privind reinstituirea Ordinului și Medaliei Naționale *Pentru Merit*, aprobată prin Legea nr. 542/2001, cu modificările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,
pentru înaltul profesionalism demonstrat în îndeplinirea cu succes a misiunilor încredințate, pentru devotamentul și curajul excepționale dovedite de personalul unității pe timpul executării misiunilor în teatrele de operații,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Ofițer*, cu însemn pentru militari, de pace, Drapelului de Luptă al Diviziei 2 Infanterie „Getica”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 22 iunie 2016.
Nr. 610.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind conferirea Ordinului *Virtutea Militară***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 8 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Legii nr. 459/2002 privind Ordinul *Virtutea Militară* și Medalia *Virtutea Militară*, cu modificările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

în semn de apreciere pentru înaltul profesionalism demonstrat în îndeplinirea cu succes a misiunilor încredințate, pentru devotamentul și curajul excepționale dovedite de personalul unității pe timpul executării misiunilor în teatrele de operații,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Ofițer*, cu însemn de pace, pentru militari, Drapelului de Luptă al Diviziei 4 Infanterie „Gemina”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 22 iunie 2016.
Nr. 611.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 702/2016,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — La data de 13 iulie 2016, doamna judecător dr. Livia Doina Stanciu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, se eliberează din funcție, ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 23 iunie 2016.
Nr. 614.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înscrierea unor imobile în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea acestora în administrarea unor instituții care funcționează în subordinea/coordonarea Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 867 alin. (1) și 868 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Inspectoratului Școlar Județean Sibiu pentru Clubul Sportiv Școlar Șoimii Sibiu, instituție aflată în subordinea Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice, a bunului imobil rezultat din investiții noi, care a fost pus în funcțiune și ale cărui date de identificare sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului a bunurilor imobile aflate în administrarea Ministerului Educației Naționale și

Cercetării Științifice, prin Academia de Studii Economice din București, instituție aflată în coordonarea ministerului, ale căror date de identificare sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera completările și modificările corespunzătoare în anexa nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul educației naționale și cercetării științifice,
Adrian Curaj
p. Ministrul finanțelor publice,
Enache Jiru,
secretar de stat

București, 16 iunie 2016.
Nr. 429.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilelor care se înscriu în domeniul public al statului și care sunt date în administrarea unor instituții care funcționează în subordinea/coordonarea Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice

Ordonator principal de credite	13729380	Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice
Grupa 8 (bunuri aflate în patrimoniul public)		
Elemente de identificare		

Nr. MF	Codul de clasificare	Persoana juridică care administrează bunul	Denumirea bunului	Adresa	Caracteristicile tehnice	Baza legală	Valoarea de inventar — lei —
Se atribuie de MFP.	8.26.06	Inspectoratul Școlar Județean Sibiu — CUI 4240707, Clubul Sportiv Școlar Șoimii — CUI 4406177	Clubul Sportiv Școlar „Șoimii” Sibiu — Cantină la baza didactică „Șoimii” Sibiu — Păltiniș	Județul Sibiu, localitatea Păltiniș	Clădire C2: D + P + E + M, Sc = 193 mp, CF nr. 106299	Procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 624/29.10.2008, Proces-verbal recepție finală nr. 543/29.10.2010, Legea educației naționale nr. 1/2011	1.894.111

Nr. MF	Codul de clasificare	Persoana juridică care administrează bunul	Denumirea bunului	Adresa	Caracteristicile tehnice	Baza legală	Valoarea de inventar — lei —
Se atribuie de MFP.	8.26.10	Academia de Studii Economice — CUI 4433775	Spații de învățământ	Municipiul București, Calea Griviței nr. 2 și 2A, sectorul 1	Clădire C1: P + 2, săli de curs, Sc = 917 mp, C2: anexă, Sc = 50 mp, C3: anexă, Sc = 4 mp, C4: anexă, Sc = 5 mp, C5: P + 2, arhivă, Sc = 415 mp, Steren = 2.063 mp, CF nr. 233247	Hotărârea Guvernului nr. 19/25.01.1993, Protocolul fn/11.02.1993 și Procesul-verbal fn/17.02.1993 de predare-preluare a imobilului, Legea educației naționale nr. 1/2011	Total: 43.237.387, din care: — construcții 39.284.987; — teren 3.952.400
Se atribuie de MFP.	8.26.10	Academia de Studii Economice — CUI 4433775	Spații de învățământ	Municipiul București, Calea Șerban Vodă nr. 22—24, sectorul 4	Clădire: P + 1, Sc = 917 mp, Steren = 2015 mp, CF nr. 209971	Hotărârea Guvernului nr. 494/05.07.1995, Protocolul nr. RAAPPS/3375/15.08.1995 și MI/10651/05.08.1995 de predare-preluare a imobilului, Legea educației naționale nr. 1/2011	Total: 6.697.500, din care: — construcții 2.450.000; — teren 4.247.500

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru completarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 244/2007 privind autoritățile competente responsabile cu aplicarea legislației din domeniul protecției consumatorilor și cooperarea dintre autoritățile naționale în acest domeniu

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — În anexa la Hotărârea Guvernului nr. 244/2007 privind autoritățile competente responsabile cu aplicarea legislației din domeniul protecției consumatorilor și cooperarea dintre autoritățile naționale în acest domeniu,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 19 martie 2007, cu modificările ulterioare, după poziția 17 se introduc două noi poziții, pozițiile 18 și 19, cu următorul cuprins:

„18.	Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Directiva privind SAL în materie de consum), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 165 din 18 iunie 2013, art. 13	Ordonanța Guvernului nr. 38/2015 privind soluționarea alternativă a litigiilor dintre consumatori și comercianți, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 28 august 2015, art. 25	Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor
------	--	---	---

19.	Regulamentul (UE) nr. 524/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea online a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Regulamentul privind SOL în materie de consum), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 165 din 18 iunie 2013, art. 14	Ordonanța Guvernului nr. 38/2015 privind soluționarea alternativă a litigiilor dintre consumatori și comercianți, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 28 august 2015, art. 33	Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor”
-----	---	---	--

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru,
ministrul economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri,
Sorana Baci,
secretar de stat
p. Președintele Autorității Naționale
pentru Protecția Consumatorilor,
Răzvan Adrian Florescu
p. Ministrul afacerilor externe,
Daniel Ioniță,
secretar de stat

București, 16 iunie 2016.
Nr. 430.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind unele măsuri pentru organizarea Zilei Justiției în anul 2016

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă alocarea sumei de 30 mii lei, în vederea organizării Zilei Justiției pe data de 3 iulie 2016, cu respectarea normativelor de cheltuieli prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) se alocă din fondurile aprobate Consiliului Superior al Magistraturii pe anul 2016, la capitolul 51.01 „Autorități publice și acțiuni externe”, titlul II „Bunuri și servicii”.

(3) Manifestările prilejuite de acest eveniment se organizează de Consiliul Superior al Magistraturii și se desfășoară în municipiul București, la Curtea de Apel București.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Raluca Alexandra Prună
p. Ministrul finanțelor publice,
Daniela Pescaru,
secretar de stat

București, 22 iunie 2016.
Nr. 438.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 11

din 5 mai 2016

Dosar nr. 1.104/1/2016

Mirela Sorina Popescu — președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
 Angela Dragne — judecător la Secția penală
 Silvia Cerbu — judecător la Secția penală
 Ilie Iulian Dragomir — judecător la Secția penală
 Marius Dan Foițoș — judecător la Secția penală
 Aurel Gheorghe Ilie — judecător la Secția penală
 Rodica Cosma — judecător la Secția penală
 Mariana Ghena — judecător la Secția penală
 Ana Maria Dascălu — judecător la Secția penală

S-a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori, prin încheierea de ședință din data de 26 februarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.493/311/2015 prin care, în temeiul art. 475 din Codul de procedură penală, se solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a următoarei chestiuni de drept: „dacă în aplicarea dispozițiilor art. 5 din Codul penal, conform Deciziei nr. 265/2014 a Curții Constituționale, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care potrivit Codului penal anterior a fost aplicată printr-o hotărâre definitivă o pedeapsă cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei conform art. 86¹ din Codul penal anterior și, respectiv, o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este considerată legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei rezultante în urma revocării suspendării sub supraveghere se realizează potrivit dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal raportat la art. 86⁴ alin. 1 din Codul penal anterior sau conform art. 96 alin. (4) și (5) din Codul penal actual.”

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a fost constituit conform prevederilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și art. 27⁴ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința de judecată este prezidată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător Mirela Sorina Popescu.

La ședința de judecată participă doamna Andreea Daniela Cavaropol, magistrat-asistent în cadrul Secției penale, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror Eleonora Centea, procuror în cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că s-a depus raportul întocmit de către judecătorul-raportor, doamna Angela Dragne, prin care s-a propus admiterea sesizării Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 4.493/311/2015, exprimându-se opinia potrivit căreia

în aplicarea dispozițiilor art. 5 din Codul penal, conform Deciziei Curții Constituționale nr. 265/2014, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care potrivit Codului penal anterior a fost aplicată printr-o hotărâre definitivă o pedeapsă cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei potrivit art. 86¹ din Codul penal anterior și o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este considerată legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei rezultante în urma revocării suspendării sub supraveghere se realizează conform art. 96 alin. (4) și (5) din Codul penal.

Totodată, învederează faptul că au comunicat puncte de vedere Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Bacău, Curtea de Apel Brașov, Curtea de Apel București, Curtea de Apel Cluj, Curtea de Apel Constanța, Curtea de Apel Craiova, Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel Iași, Curtea de Apel Oradea, Curtea de Apel Pitești, Curtea de Apel Ploiești, Curtea de Apel Suceava, Curtea de Apel Timișoara și Curtea de Apel Târgu Mureș și unele dintre instanțele aflate în raza de activitate a acestor curți și care au transmis hotărâri relevante în materie, respectiv instanțele judecătorești de la nivelul Curții de Apel Alba Iulia (Secția penală și pentru cauze cu minori, Tribunalul Sibiu, Judecătoria Petroșani și Judecătoria Agnita), Curții de Apel Brașov (Judecătoria Făgăraș), Curții de Apel București (Secția I penală și Secția a II-a penală, Judecătoria Sectorului 2 București, Judecătoria Sectorului 3 București, Judecătoria Buftea și Judecătoria Cornetu), Curții de Apel Cluj (Judecătoria Șimleu Silvaniei, Judecătoria Zalău și Tribunalul Bistrița-Năsăud), Curții de Apel Constanța (Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie, Judecătoria Medgidia, Judecătoria Babadag și Judecătoria Măcin), Curții de Apel Craiova (Secția penală și pentru cauze cu minori, Judecătoria Slatina, Judecătoria Craiova și Judecătoria Strehaia), Curții de Apel Galați (Judecătoria Galați), Curții de Apel Iași (Secția penală și pentru cauze cu minori, Judecătoria Huși și Judecătoria Pașcani), Curții de Apel Oradea (Judecătoria Oradea), Curții de Apel Ploiești (Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, Tribunalul Prahova și Judecătoria Buzău), Curții de Apel Suceava (Secția penală și pentru cauze cu minori, Judecătoria Fălticeni și Judecătoria Botoșani), Curții de Apel Timișoara (Judecătoria Caransebeș, Judecătoria Deta și Judecătoria Reșița).

În acest context precizează că la nivelul curților de apel și al instanțelor arondate s-au conturat două opinii:

Într-o primă opinie s-a susținut că în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care potrivit Codului penal anterior a fost aplicată printr-o hotărâre definitivă o pedeapsă cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei potrivit art. 86¹ din Codul penal anterior și o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este considerată legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei rezultante în urma revocării suspendării sub supraveghere se realizează conform art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/2012 raportat la art. 86⁴ din Codul penal anterior.

În cea de-a doua opinie s-a apreciat că în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care potrivit Codului penal anterior a fost aplicată printr-o hotărâre definitivă o

pedeapsă cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei potrivit art. 86¹ din Codul penal anterior și o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este considerată legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei rezultante în urma revocării suspendării sub supraveghere se realizează conform art. 96 alin. (4) și (5) din Codul penal actual.

Totodată, menționează că în jurisprudența Curții Constituționale s-au identificat Decizia nr. 677 din 20 octombrie 2015 și Decizia nr. 738 din 16 decembrie 2014 prin care s-a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate ridicată de numiții I.C. și I.G. și s-a constatat că dispozițiile art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

În același timp învederează că în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost identificată Decizia nr. 2.192/2014 din 27 iunie 2014 prin care s-a făcut aplicarea art. 96 alin. (4) din Codul penal și s-a revocat suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, în ipoteza în care legea nouă a fost identificată ca fiind legea mai favorabilă.

În ce privește punctul de vedere exprimat de Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție arată că este în sensul că în aplicarea dispozițiilor art. 5 din Codul penal, conform Deciziei Curții Constituționale nr. 265/2014, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care potrivit Codului penal anterior a fost aplicată printr-o hotărâre definitivă o pedeapsă cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei potrivit art. 86¹ din Codul penal anterior și o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este considerată legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei rezultante în urma revocării suspendării sub supraveghere se realizează conform art. 96 alin. (4) și (5) din Codul penal.

Reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, analizând condițiile de admisibilitate, prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, solicită să se constate că sesizarea Curții de Apel Craiova, ca instanță investită cu soluționarea unei cauze în ultimă instanță — apel —, este admisibilă, întrucât chestiunea de drept ridicată nu a mai fost supusă examenului Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar de lămurirea acesteia depinde soluționarea pe fond a cauzei în care a fost invocată.

Pe fondul chestiunii de drept supuse dezlegării arată că aceasta urmează să primească următoarea rezolvare: în aplicarea dispozițiilor art. 5 din Codul penal, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care potrivit Codului penal din anul 1969 a fost aplicată printr-o hotărâre definitivă o pedeapsă cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei și, respectiv, o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este considerată legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei rezultante în urma revocării suspendării sub supraveghere se realizează potrivit dispozițiilor art. 96 alin. (4) și (5) din Codul penal.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, doamna judecătorescă Mirela Sorina Popescu, a declarat dezbaterile închise, reținându-se dosarul în pronunțare privind sesizarea formulată.

ÎN ALTA CURTE,

asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori a dispus, prin încheierea de ședință din data de 26 februarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.493/311/2015, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 475

și art. 476 alin. (1) din Codul de procedură penală, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a următoarei chestiuni de drept: „dacă în aplicarea dispozițiilor art. 5 din Codul penal, conform Deciziei nr. 265/2014 a Curții Constituționale, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care potrivit Codului penal anterior a fost aplicată printr-o hotărâre definitivă o pedeapsă cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei conform art. 86¹ din Codul penal anterior și, respectiv, o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este considerată legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei rezultante în urma revocării suspendării sub supraveghere se realizează potrivit dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal raportat la art. 86⁴ alin. 1 din Codul penal anterior sau conform art. 96 alin. (4) și (5) din Codul penal actual”.

II. Expunerea succintă a cauzei ce formează obiectul Dosarului nr. 4.493/311/2015 aflat pe rolul Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori

Prin Rechizitoriul Parchetului de pe lângă Tribunalul Olt nr. 253/P/2015, înregistrat pe rolul Judecătorei Slatina cu nr. 4.493/311/2015, a fost trimis în judecată în stare de arest în altă cauză inculpatul V. N., pentru infracțiunea de refuz sau sustragerea de la prelevarea de mostre biologice, faptă prevăzută și pedepsită de art. 337 din Codul penal cu aplicarea art. 5 din Codul penal.

În actul de sesizare s-a reținut, în fapt, că la data de 22 ianuarie 2014, în jurul orei 4,30, inculpatul V. N. a condus autoturismul marca Mitsubishi Pajero, cu nr. de înmatriculare 2047-MXW, pe str. Cireașov din municipiul Slatina, județul Olt, și a refuzat să se supună prelevării de mostre biologice necesare în vederea stabilirii alcoolemiei.

Înainte de a fi începută cercetarea judecătorească a fost audiat inculpatul care a recunoscut în totalitate faptele reținute în sarcina sa, nu a contestat probele administrate la urmărirea penală, a fost de acord ca, în măsura în care va fi găsit vinovat, să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității și a solicitat aplicarea procedurii abreviate potrivit art. 374 alin. (4) și art. 375 alin. (1) din Codul de procedură penală cu efectele prevăzute de art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală.

Întrucât, în cauză, de la săvârșirea infracțiunilor până la judecarea definitivă au intervenit mai multe legi penale, prima instanță a analizat legea incidentă cu privire la acuzația adusă inculpatului, pentru a se aplica legea mai favorabilă.

În examinarea legii incidente cu privire la această acuzație, prima instanță a constatat că de la data săvârșirii infracțiunii (22 ianuarie 2014) și până la data judecării prezentei cauze a intervenit o nouă lege penală și, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 265 din 6 mai 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Codul penal, a apreciat că sunt mai favorabile dispozițiile noului Cod penal care stabilesc limite de pedeapsă reduse (1 la 5 ani), față de dispozițiile art. 87 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, care prevăd, pentru fapta săvârșită de către inculpat, pedeapsa închisorii de la 2 la 7 ani.

Anterior, prin Sentința penală nr. 64 din 27 iulie 2011 a Judecătorei Săliște, definitivă prin Decizia Curții de Apel Alba Iulia nr. 15 din 24 ianuarie 2012, inculpatul a fost condamnat la pedeapsa de 10 luni închisoare la care s-a adăugat pedeapsa amenzii în cuantum de 1.500 lei, dispunându-se suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei în condițiile art. 86¹ din Codul penal anterior.

Inculpatul a săvârșit fapta dedusă judecății în prezenta cauză în cursul termenului de încercare.

Prima instanță a constatat că în cauză sunt aplicabile dispozițiile art. 44 alin. (2) din Codul penal referitoare la pluralitatea intermediară în condițiile în care, după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare anterior menționate, la

pedeapsa de 10 luni închisoare la care a fost adăugată în totul amendă penală de 1.500 lei, inculpatul a săvârșit din nou o infracțiune, cea dedusă judecării, și nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru starea de recidivă în privința primului termen — inculpatul V. N. a fost condamnat la pedeapsa închisorii mai mică de 1 an, respectiv la pedeapsa de 10 luni închisoare.

De asemenea, întrucât inculpatul a săvârșit fapta dedusă judecării în termenul de încercare al unei suspendări sub supraveghere, prima instanța a făcut aplicarea dispozițiilor art. 96 alin. (4) din Codul penal potrivit cu care, dacă pe parcursul termenului de supraveghere cel condamnat a săvârșit o nouă infracțiune, descoperită până la împlinirea termenului și pentru care s-a pronunțat o condamnare la pedeapsa închisorii, chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă suspendarea și dispune executarea pedepsei.

Prima instanță nu a făcut în cauză aplicarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, deoarece aceste dispoziții legale fac trimitere la regimul suspendării condiționate a executării pedepsei, sub aspectul revocării sau anulării acesteia, iar nu la regimul suspendării executării pedepsei sub supraveghere, instituție care, sub aspectul revocării sau anulării, este reglementată de dispozițiile art. 96 și 97 din Codul penal actual.

În consecință, în baza art. 96 alin. (4) și (5) din Codul penal raportat la art. 44 alin. (2) din Codul penal, prima instanță a revocat suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei rezultante de 10 luni închisoare și 1.500 lei amendă penală aplicată inculpatului prin Sentința penală nr. 64 din 27 iulie 2011 a Judecătoriei Săliște, pronunțată în Dosarul nr. 293/294/2011, definitivă prin Decizia Curții de Apel Alba Iulia nr. 15 din 24 ianuarie 2012, a descontopit pedeapsa rezultantă de 10 luni închisoare și 1.500 lei amendă penală, aplicată prin Sentința penală nr. 64 din 27 iulie 2011 a Judecătoriei Săliște, și a repus în individualitatea lor pedepsele de:

— 10 luni închisoare aplicată pentru săvârșirea infracțiunii de ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea ordinii și liniștii publice, faptă prevăzută și pedepsită de art. 321 alin. (1) din Codul penal din 1969 cu aplicarea art. 320¹ alin. (7) din Codul de procedură penală din 1969;

— 1.500 lei amendă penală aplicată pentru săvârșirea infracțiunii de lovire sau alte violențe, faptă prevăzută și pedepsită de art. 180 alin. (2) din Codul penal din 1969, cu aplicarea art. 320¹ alin. (7) din Codul de procedură penală din 1969.

A aplicat inculpatului pedeapsa cea mai mare de 1 an și 5 luni închisoare stabilită în prezenta cauză, pe care a majorat-o cu 3 luni și 10 zile conform dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal, urmând ca inculpatul să execute 1 an 8 luni și 10 zile închisoare, care va fi executată în regim de detenție, la care se va adăuga 1.500 lei amendă penală conform dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. d) din Codul penal.

Împotriva acestei hotărâri a formulat apel Parchetul de pe lângă Judecătoria Slatina, susținând că hotărârea este nelegală, întrucât în cauză erau aplicabile dispozițiile art. 16 din Legea nr. 187/2012 raportat la art. 86⁴ din Codul penal anterior și art. 83 din Codul penal.

La termenul din 26 februarie 2016, instanța de apel a pus în discuția procurorului și a părților sesizarea, în temeiul art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept ce formează obiectul prezentei sesizări.

Prin încheierea din aceeași dată, Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori, constatând că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, a dispus sesizarea

Înaltei Curți de Casație și Justiție și, totodată, a amânat judecarea cauzei la data de 8 aprilie 2016.

III. Punctul de vedere al instanței care a formulat sesizarea și al părților

Completul de judecată a considerat că soluționarea acestei probleme trebuie să pornească de la scopul reglementării cuprinse în art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/2012.

Conform Deciziei Curții Constituționale nr. 738 din 16 decembrie 2014 prin care s-a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/2012, dispozițiile art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/2012 vizează o categorie aparte de persoane condamnate, și anume cele care au beneficiat de suspendarea executării pedepsei sub supraveghere. Este vorba de persoane condamnate definitiv, cărora le sunt aplicabile dispozițiile art. 6 din noul Cod penal referitoare la legea penală mai favorabilă numai dacă pedeapsa pe care o execută depășește maximumul special prevăzut de legea nouă. În ceea ce privește însă modalitatea de executare a pedepsei, și anume suspendarea sub supraveghere, legiuitorul a preferat, din considerente care țin de securitatea raporturilor juridice și de respectarea principiilor autorității de lucru judecat și al separației puterilor în stat, ca aceasta să își producă efectele până la împlinirea termenului de încercare stabilit prin hotărârea definitivă de condamnare.

Curtea Constituțională a menționat că suspendarea sub supraveghere prevăzută de noul Cod penal, deși poartă o denumire identică, nu este similară în conținut cu suspendarea sub supraveghere prevăzută de Codul penal din 1969.

Prin Decizia nr. 365 din 25 iunie 2014, prin care a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012, Curtea Constituțională a constatat că legiuitorul a limitat aplicarea legii penale mai favorabile în cazul hotărârilor definitive numai la acele cazuri în care sancțiunea aplicată depășește maximumul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, fără ca în acest mod să fie încălcat art. 15 alin. (2) din Constituție.

Referitor la pedepsele definitive, prin aplicarea legii penale mai favorabile, legiuitorul nu a înțeles să repună în discuție criteriile de stabilire și individualizare a sancțiunii, ci numai să înlăture de la executare acea parte din sancțiune care excede maximumului prevăzut de legea nouă, respectiv acea sancțiune mai grea care nu mai este prevăzută de legea nouă.

Reținând că în cazul condamnărilor cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei aplicată în baza Codului penal din 1969 sunt aplicabile dispozițiile art. 6 din Codul penal, care privește aplicarea legii penale mai favorabile după rămânerea definitivă a hotărârii, ar rezulta că, inclusiv în situația comiterii unei infracțiuni în cadrul termenului de încercare, revocarea beneficiului suspendării sub supraveghere a executării pedepsei nu ar putea fi analizată decât prin prisma dispozițiilor art. 86⁴ din Codul penal anterior.

Eventuala incidență a dispozițiilor art. 96 din Codul penal în vigoare ar putea fi analizată numai prin prisma dispozițiilor art. 5 din Codul penal, și anume în cadrul aplicării legii penale mai favorabile în cursul judecării, deci până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare pentru infracțiunea nou-comisă în termenul de încercare.

Prin dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 s-au prevăzut criteriile de stabilire a caracterului mai favorabil al celor două instituții ale suspendării sub supraveghere a executării pedepsei prevăzute în legile penale succesive, criteriile care dobândesc valențe juridice numai în conformitate cu art. 5 din Codul penal, după cum se prevede în mod expres, și anume la stabilirea legii penale mai favorabile în cursul judecării unei infracțiuni, fără însă ca aceste criterii să fie valorificate, și la aplicarea dispozițiilor privind revocarea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei aplicate prin hotărâre definitivă de condamnare.

În situația în care voința legiuitorului ar fi fost ca și în cazul condamnărilor definitive cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei să se examineze legea penală mai favorabilă conform art. 5 din Codul penal, sub aspectul efectelor acestei instituții, deci inclusiv al cazurilor de revocare, nu s-ar mai fi impus necesitatea reglementării exprese speciale din art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/2012 privind menținerea măsurii suspendării sub supraveghere a executării pedepsei aplicată în baza Codului penal din 1969 și după intrarea în vigoare a Codului penal, până la împlinirea termenului de încercare stabilit prin hotărârea de condamnare.

Prin Decizia nr. 677 din 20 octombrie 2015 prin care s-a respins o altă excepție de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Codul penal și art. 16 din Legea nr. 187/2012, **Curtea Constituțională a reluat argumentele expuse în Decizia nr. 738/2014, insistând asupra diferențelor dintre cele două măsuri de individualizare a executării pedepsei:** măsurile și obligațiile sunt altele, noul cod prevăzând inclusiv efectuarea de activități neremunerate în folosul comunității, iar obligațiile condamnatului în actuala reglementare sunt diferite de cea veche.

Curtea a apreciat că nu poate fi pus semnul egalității între toate persoanele definitiv condamnate, ceea ce ar determina calificarea situației acestora ca fiind identică, deoarece diferența rezidă în aceea că, în cazul unei categorii, sancțiunile aplicate depășesc maximul special al noii reglementări, nemaigăsindu-și corespondent în noua legislație, situându-ne astfel în ipoteza aplicării obligatorii a legii penale mai favorabile reglementate atât de art. 14 din Codul penal din 1969, cât și de art. 6 din Codul penal actual, pe când, în cazul celeilalte categorii, sancțiunile aplicate acestora nu depășesc maximul special cuprins în noua reglementare, ceea ce ar fi putut atrage aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive doar sub imperiul art. 15 din Codul penal din 1969, reglementare nepreluată însă în Codul penal actual.

O altă consecință a principiului stabilit de Curtea Constituțională, conform căruia în cazul condamnărilor cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei aplicată în baza Codului penal din 1969 sunt aplicabile dispozițiile art. 6 din Codul penal, și deci nu cele ale art. 5 din Codul penal, ar determina neinclusiunea prevederilor legale privind revocarea suspendării sub supraveghere în cadrul operațiunii de determinare a legii penale mai favorabile, atunci când pe rol se află judecarea unei infracțiuni comise în cadrul termenului de încercare al suspendării. În acest fel se menține autoritatea de lucru judecat a hotărârii de condamnare și securitatea raporturilor juridice.

Menținerea măsurii suspendării sub supraveghere a executării pedepsei aplicată în baza Codului penal din 1969 și după intrarea în vigoare a Codului penal, până la împlinirea termenului de încercare stabilit prin hotărârea de condamnare, dispusă prin dispozițiile art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/2012, privește toate efectele acestui mijloc de individualizare a executării pedepsei, legiuitorul nefăcând nicio distincție cu privire la conținutul ori efectele suspendării sub supraveghere, astfel că, în lipsa unei distincții, prevederea legală ar trebui să fie interpretată și aplicată unitar.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni în cadrul termenului de încercare al suspendării sub supraveghere a executării pedepsei aplicate în baza Codului penal anterior, pentru care legea penală mai favorabilă este Codul penal în vigoare, eventuala aplicare a dispozițiilor art. 96 din Codul penal privind revocarea suspendării produce efecte mai favorabile, atât sub aspectul condițiilor în care operează revocarea, dar și în privința tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni.

În egală măsură, reținerea și aplicarea dispozițiilor art. 96 din Codul penal privind revocarea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei aplicate în baza codului penal anterior ar trebui să determine, corelativ, modificarea măsurilor de

supraveghere potrivit noului Cod penal, ceea ce ar însemna o reindividualizare a pedepsei, având drept consecință afectarea principiului autorității de lucru judecat. În caz contrar, condamnarea anterioară cu suspendarea sub supraveghere ar fi suspusă concomitent, în privința conținutului și efectelor, dispozițiilor a două legi: codul penal anterior care continuă să reprezinte baza legală a măsurilor de supraveghere, a duratei termenului de încercare, dar și a efectelor la împlinirea termenului de încercare (reabilitarea de drept); codul penal în vigoare care va reprezenta baza legală a condițiilor revocării beneficiului suspendării sub supraveghere. S-ar ajunge astfel ca o măsură de individualizare a executării pedepsei să fie guvernată simultan de două legi penale diferite.

Posibilitatea de a reexamina condițiile de revocare a beneficiului suspendării sub supraveghere a executării pedepsei aplicate prin hotărâre definitivă conform Codului penal anterior în virtutea principiului legii penale mai favorabile, conform art. 5 din Codul penal, ar trebui, dacă este admisă, să beneficieze de o aplicare unitară, inclusiv în situația comiterii unei infracțiuni în cadrul termenului de încercare al suspendării, dar după intrarea în vigoare a noului cod. Noua infracțiune va fi judecată conform principiului activității legii penale, prevăzut de art. 3 din Codul penal, deci conform noului cod, dar revocarea beneficiului suspendării sub supraveghere a condamnării definitive anterioare va fi supusă analizei incidenței legii penale mai favorabile. În această din urmă situație, aplicarea art. 5 din Codul penal va privi numai revocarea beneficiului suspendării sub supraveghere, nu și infracțiunea judecată, însă va trebui analizat în ce măsură acest mod de aplicare a legii penale mai favorabile în cursul judecării corespunde sensului reglementării art. 5 din Codul penal.

Un alt motiv pentru care interpretarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/2012 ridică probleme rezidă din examinarea comparativă cu dispozițiile art. 15 alin. (2) din aceeași lege, din care rezultă, în mod expres, că regimul suspendării condiționate a executării pedepsei, inclusiv sub aspectul revocării sau anulării acesteia, este cel prevăzut de Codul penal din 1969. Reglementarea cuprinsă în dispozițiile art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/2012, referindu-se la menținerea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei, nu mai cuprinde și o dispoziție similară în ceea ce privește condițiile revocării sau anulării suspendării sub supraveghere. S-ar putea interpreta, *per a contrario*, că, în acest ultim caz, regimul revocării suspendării sub supraveghere nu mai este cel prevăzut de Codul penal anterior, ci se va include și analiza în cadrul operațiunii globale a determinării legii penale mai favorabile, conform art. 5 din Codul penal, pentru noua infracțiune comisă în termenul de încercare.

Totodată, trebuie menționat că dispozițiile art. 86⁴ din Codul penal anterior privind condițiile de revocare a beneficiului suspendării sub supraveghere fac trimitere în mod expres la art. 83 din Codul penal privind condițiile revocării beneficiului suspendării condiționate a executării pedepsei, condiții care, în virtutea art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012, se mențin și în viitor, până la împlinirea termenului de încercare. Reglementarea expresă cuprinsă în dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 cu privire la cazurile de revocare sau anulare a beneficiului suspendării condiționate a executării pedepsei ar putea avea explicație în inexistența în noua legislație penală a unei instituții similare ori comparabile cu cea reglementată de art. 81—82 din Codul penal anterior, iar, pentru a asigura previzibilitatea în executarea acestei măsuri și a evita crearea unor probleme jurisprudențiale, legiuitorul a construit o reglementare detaliată.

Punctele de vedere cu privire la dezlegarea chestiunii de drept, astfel cum au fost exprimate în scris și verbal de procuror și apărătorul inculpatului

Reprezentantul Ministerului Public a arătat că stabilirea și executarea pedepsei se realizează potrivit dispozițiilor art. 16

din Legea nr. 187/2012 raportat la art. 86⁴ alin. 1 din Codul penal anterior, iar argumentele sunt cele reținute în Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 13/2015. A mai arătat că, deși legiuitorul a omis să facă referire la revocarea suspendării sub supraveghere, rațiunea trebuie să fie aceeași ca și în cazul suspendării, deci situația trebuie să fie similară și în cauza dedusă judecării.

Avocatul R. M. a arătat că ar trebui avute în vedere dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 și efectele suspendării potrivit legilor succesive, precizând că ar apărea o discriminare între inculpații care au beneficiat de dispozițiile art. 81 din Codul penal anterior și cei care au beneficiat de art. 86¹ din Codul penal anterior. A apreciat că, dacă legiuitorul ar fi dorit, ar fi făcut aceeași mențiune și în cazul suspendării sub supraveghere, iar legea ar trebui interpretată ca lege favorabilă cu trimitere la art. 96 din Codul penal în vigoare, arătând că există cele două decizii ale Curții Constituționale referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 din Legea nr. 187/2012.

IV. Punctele de vedere exprimate de curțile de apel și instanțele de judecată arondate și jurisprudența națională în materie

Instanțele la care au fost identificate hotărâri judecătorești în această materie sunt: Curtea de Apel Alba Iulia (Secția penală și pentru cauze cu minori, Tribunalul Sibiu, Judecătoria Petroșani și Judecătoria Agnita), Curtea de Apel Brașov (Judecătoria Făgăraș), Curtea de Apel București (Secția I penală și Secția a II-a penală, Judecătoria Sectorului 2 București, Judecătoria Sectorului 3 București, Judecătoria Buftea și Judecătoria Cornetu), Curtea de Apel Cluj (Judecătoria Șimleu Silvaniei, Judecătoria Zalău și Tribunalul Bistrița-Năsăud), Curtea de Apel Constanța (Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie, Judecătoria Medgidia, Judecătoria Babadag și Judecătoria Măcin), Curtea de Apel Craiova (Secția penală și pentru cauze cu minori, Judecătoria Slatina, Judecătoria Craiova și Judecătoria Strehăia), Curtea de Apel Galați (Judecătoria Galați), Curtea de Apel Iași (Secția penală și pentru cauze cu minori, Judecătoria Huși și Judecătoria Pașcani), Curtea de Apel Oradea (Judecătoria Oradea), Curtea de Apel Ploiești (Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, Tribunalul Prahova și Judecătoria Buzău), Curtea de Apel Suceava (Secția penală și pentru cauze cu minori, Judecătoria Fălticeni și Judecătoria Botoșani), Curtea de Apel Timișoara (Judecătoria Caransebeș, Judecătoria Deta și Judecătoria Reșița).

Din examinarea punctelor de vedere exprimate de curțile de apel și instanțele arondate s-au conturat două opinii:

1. Într-o primă opinie s-a susținut că în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care potrivit Codului penal anterior a fost aplicată printr-o hotărâre definitivă o pedeapsă cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei potrivit art. 86¹ din Codul penal anterior și o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este considerată legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei rezultante în urma revocării suspendării sub supraveghere se realizează conform art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/2012 raportat la art. 86⁴ din Codul penal anterior (Judecătoria Galați, Judecătoria Brăila, Tribunalul Maramureș, Curtea de Apel Craiova, Curtea de Apel Constanța, Tribunalul Constanța, Curtea de Apel Pitești, Tribunalul Prahova, Curtea de Apel Suceava, Curtea de Apel Oradea, Judecătoria Oradea, Tribunalul Brașov, Judecătoria Sfântu Gheorghe, Judecătoria Făgăraș, Judecătoria Rupea, Curtea de Apel Brașov, Curtea de Apel Bacău, Tribunalul Bacău, Judecătoria Cluj-Napoca, Tribunalul Cluj, Tribunalul Bistrița-Năsăud, Judecătoria Bacău).

În susținerea acestei opinii au fost invocate considerentele care au dus la pronunțarea Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală nr. 13/2015 prin care s-a statuat că „stabilirea

și executarea pedepsei, în urma revocării suspendării condiționate, se realizează potrivit dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal raportat la art. 83 alin. 1 din Codul penal anterior”, precum și faptul că prin Decizia Curții Constituționale nr. 365 din 25 iunie 2014 s-a constatat că aplicarea legii penale mai favorabile, în cazul hotărârilor definitive, se referă doar la acele cazuri în care sancțiunea aplicată depășește maximumul special prevăzut de legea nouă. Astfel, situația în care a fost dispusă suspendarea sub supraveghere a pedepsei aplicate printr-o hotărâre definitivă, conform Codului penal anterior, nu reprezintă o excepție de la cazurile enunțate mai sus, iar revocarea acestui beneficiu al executării pedepsei nu poate fi realizată decât prin aplicarea dispozițiilor art. 86 din Codul penal anterior.

S-a mai arătat că, deși în art. 16 din Legea nr. 187/2012 nu există o dispoziție similară celei prevăzute în art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 care prevede că „regimul suspendării condiționate a executării pedepsei, inclusiv sub aspectul revocării sau anulării acesteia, este cel prevăzut de Codul penal din 1969”, totuși, art. 86⁴ alin. (1) din Codul penal din 1969 face trimitere în mod expres la dispozițiile art. 83 și 84 din Codul penal din 1969 care reglementează revocarea suspendării condiționate. Prin urmare și în cazul revocării suspendării sub supraveghere a unei pedepse aplicate printr-o hotărâre penală anterioară datei de 1 februarie 2014, regimul suspendării sub supraveghere, inclusiv sub aspectul revocării sau anulării acesteia, este cel prevăzut de Codul penal din 1969.

2. În cea de-a doua opinie s-a susținut că în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care potrivit Codului penal anterior a fost aplicată printr-o hotărâre definitivă o pedeapsă cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei potrivit art. 86¹ din Codul penal anterior și o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este considerată legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei rezultante în urma revocării suspendării sub supraveghere se realizează conform art. 96 alin. (4) și (5) din Codul penal actual — Curtea de Apel București, Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Timișoara, Judecătoria Tulcea, Judecătoria Constanța, Tribunalul Covasna, Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel Cluj, Judecătoria Zalău, Curtea de Apel Craiova, Tribunalul Dolj.

În motivarea acestei opinii s-a arătat că, dat fiind faptul că în cazul suspendării sub supraveghere a executării pedepsei Legea nr. 187/2012 nu prevede la art. 16 dispoziții similare cu cele conținute de art. 15 (cu referire la faptul că, în cazul suspendării condiționate conform art. 81 din Codul penal din 1969, revocarea suspendării este cea guvernată de Codul vechi), în lipsa unor dispoziții tranzitorii, în caz de revocare a suspendării sub supraveghere, se aplică dispozițiile art. 96 din Codul penal.

De asemenea, ținând cont și de decizia Curții Constituționale referitoare la aplicarea globală a legii penale mai favorabile, câtă vreme se va aprecia că legea veche va fi mai favorabilă, vor fi incidente dispozițiile art. 86⁴ din Codul penal din 1969, în caz contrar fiind incidente prevederile art. 96 din noul Cod penal.

Concluzia este cu atât mai evidentă cu cât ar fi posibil ca aplicarea legii noi să conducă la incidența dispozițiilor privind pluralitatea intermediară, iar nu cele care reglementează recidiva conform Codului penal din 1969 (de exemplu, în raport cu primul termen al pluralității), caz în care, dacă s-ar accepta ideea că ar trebui aplicate prevederile art. 16 din Legea nr. 187/2012 raportat la art. 86⁴ din Codul penal din 1969, ar însemna ca la pedeapsa stabilită să se adauge pedeapsa a cărei executare fusese suspendată (s-ar aplica tratamentul sancționator al pluralității conform vechii legi, deși s-a stabilit că legea nouă este mai favorabilă), iar inculpatul nu ar beneficia de regimul sancționator al pluralității intermediare (aplicarea

regulilor de la concursul de infracțiuni conform art. 39 din Codul penal din 2009, la care face trimitere art. 96 din Codul penal).

V. Punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Prin Adresa nr. 430/C2/654/III-5/2016 din data de 18 aprilie 2016, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu există în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii privind chestiunea de drept în discuție.

În concluziile depuse la dosarul cauzei, invocându-se dispozițiile art. 475—477 din Codul de procedură penală, a opinat în sensul pronunțării unei hotărâri prin care chestiunea de drept supusă dezlegării să primească următoarea rezolvare: „aplicarea dispozițiilor art. 5 din Codul penal, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care, potrivit Codului penal din 1969, a fost aplicată printr-o hotărâre definitivă o pedeapsă cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei și, respectiv, o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este considerată legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei rezultante, în urma revocării suspendării sub supraveghere, se realizează potrivit dispozițiilor art. 96 alin. (4) și (5) din Codul penal”.

S-a susținut că, în caz de tranziție, judecătorul este ținut de aplicarea legii penale mai favorabile în ansamblu, noțiunea de instituție autonomă nefiind reglementată de niciunul dintre cele două coduri penale.

În acest sens s-a arătat că problema de drept supusă dezlegării vizează incidența Deciziei nr. 265/2014 a Curții Constituționale privind aplicarea globală a legii penale mai favorabile în stabilirea tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni (stabilirea și executarea pedepsei rezultante în urma revocării suspendării sub supraveghere), atunci când cea de-a doua infracțiune este comisă în cadrul termenului de încercare al suspendării sub supraveghere a executării pedepsei aplicate în temeiul art. 86¹ din Codul penal anterior, infracțiune pentru care, sub aspectul condițiilor de incriminare și al tratamentului sancționator, este considerată ca fiind mai favorabilă legea penală nouă.

Raportat la cele statuate prin decizia instanței de contencios constituțional sus-menționate se constată că instituția suspendării executării pedepsei sub supraveghere, ca măsură de individualizare a executării pedepsei, a fost preluată în actualul Cod penal, care prevede însă condiții de aplicare și efecte diferite, mai ales sub aspectul revocării sau anulării acesteia, fiind astfel susceptibilă de a face obiectul aplicării legii penale mai favorabile.

Pe de altă parte, problema de drept supusă dezlegării a fost generată de reglementarea introdusă prin art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/2012, referitoare la modalitatea de executare a pedepsei cu suspendarea sub supraveghere aplicată în baza Codului penal din 1969.

Din cuprinsul art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/2012 rezultă în mod cert că reglementarea se referă exclusiv la menținerea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei aplicate anterior intrării în vigoare a noului Cod penal, nu și la regimul juridic aplicabil sub aspectul revocării sau anulării acestei măsuri, concluzia că această reglementare nu vizează regimul suspendării sub supraveghere a executării pedepsei sub aspectul revocării sau anulării rezultă și din examinarea comparativă a dispozițiilor art. 15 alin. (1) și (2), respectiv ale art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/2012, fiind evident că voința legiuitorului de a menține regimul juridic al suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzut de legea veche, în măsura în care se ajunge la revocarea ei, a fost determinată de împrejurarea că această modalitate de individualizare nu mai există în legea nouă.

În considerarea acestor argumente rezultă că legiuitorul nu a instituit [așa cum a făcut-o în cazul suspendării sub

supraveghere, prin art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012] menținerea regimului revocării suspendării sub supraveghere conform Codului penal anterior și după intrarea în vigoare a actualului Cod penal (nu este instituită, prin forța legii, ultraactivitatea acestui regim, în aceste condiții, fiind justificată concluzia conform căreia instituția revocării suspendării sub supraveghere va fi supusă, în ipoteze tranzitorii, principiului legii penale mai favorabile). Astfel, magistratul, în contextul unei aprecieri globale a legii penale mai favorabile, impuse de jurisprudența obligatorie a Curții Constituționale, va identifica care dintre regimurile de revocare a suspendării sub supraveghere, cel reglementat de Codul penal anterior ori cel prevăzut în noul Cod penal, este mai favorabil în cauza concretă dedusă judecătii.

În condițiile în care, în cauza în care a fost invocată chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită, pentru infracțiunea dedusă judecătii instanța a stabilit ca lege penală mai favorabilă legea nouă, criteriul aprecierii globale obligă tot la aplicarea legii noi în ceea ce privește revocarea suspendării sub supraveghere, conform art. 96 alin. (4) și (5) din Codul penal.

VI. Opinia specialiștilor consultați

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală a fost solicitată opinia scrisă a unor specialiști recunoscuți.

Nu a fost transmisă nicio opinie.

VII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

În jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost identificată Decizia nr. 2.192/2014 din 27 iunie 2014 prin care s-a făcut aplicarea art. 96 alin. (4) din Codul penal și s-a revocat suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, în ipoteza în care legea nouă a fost identificată ca fiind legea mai favorabilă.

VIII. Jurisprudența relevantă a Curții Constituționale

În jurisprudența Curții Constituționale s-au identificat Decizia nr. 677 din 20 octombrie 2015 și Decizia nr. 738 din 16 decembrie 2014 prin care s-a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate ridicată de numiții I.C. și I.G. și s-a constatat că dispozițiile art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/2012 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

IX. Jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului

Nu s-au identificat decizii în problema de drept supusă dezlegării.

X. Punctul de vedere exprimat de Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție

Cu privire la chestiunea de drept care formează obiectul dosarului a fost exprimat punctul de vedere în sensul că, în aplicarea dispozițiilor art. 5 din Codul penal, conform Deciziei Curții Constituționale nr. 265/2014, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care potrivit Codului penal anterior a fost aplicată printr-o hotărâre definitivă o pedeapsă cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei potrivit art. 86¹ din Codul penal anterior și o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este considerată legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei rezultante în urma revocării suspendării sub supraveghere se realizează conform art. 96 alin. (4) și (5) din Codul penal.

Opinia exprimată se bazează pe interpretarea dispozițiilor art. 15 și 16 din Legea nr. 187/2012, a normelor care guvernează revocarea sub supraveghere a executării pedepsei, a Deciziei Curții Constituționale nr. 265/2014, dar și pe jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 666/2015, Decizia nr. 682/2015) și a Înaltei Curți de Casație și Justiție (Decizia nr. 29/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, Decizia nr. 13/2015 a Înaltei Curți de Casație și

Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală).

Astfel, în cuprinsul art. 16 din Legea nr. 187/2012 legiuitorul nu a inclus o dispoziție similară cu cea prevăzută în art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012, prin care să instituie regula conform căreia regimul suspendării sub supraveghere a executării pedepsei aplicate în baza Codului penal anterior, inclusiv sub aspectul revocării sau anulării acesteia, este cel prevăzut de Codul penal anterior.

În absența unei astfel de dispoziții care să reflecte voința legiuitorului de a institui regula aplicării regimului revocării suspendării sub supraveghere a executării pedepsei prevăzută de Codul penal anterior, nu există un temei legal pentru excluderea instituției revocării suspendării sub supraveghere a executării pedepsei de sub incidența principiului aplicării legii penale mai favorabile, prevăzută în art. 5 din Codul penal, în interpretarea conferită prin Decizia Curții Constituționale nr. 265/2014.

Normele care reglementează revocarea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei constituie norme de drept penal substanțial și, în consecință, sunt guvernate de principiul aplicării legii penale mai favorabile (*mitior lex*), consfințit în dispozițiile art. 5 din Codul penal, în interpretarea stabilită prin Decizia Curții Constituționale nr. 265/2014, potrivit căreia dispozițiile art. 5 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din lege succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile.

Prin urmare, instanța de judecată care, constatând că legea nouă constituie legea penală mai favorabilă, pronunță o soluție de condamnare în temeiul Codului penal pentru infracțiunea ce determină revocarea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei nu poate dispune în temeiul Codului penal anterior revocarea suspendării sub supraveghere, întrucât ar încălca Decizia Curții Constituționale nr. 265/2014, prin combinarea dispozițiilor Codului penal și ale Codului penal anterior.

XI. Dispozițiile legale incidente:

— art. 16 alin. (1) și (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal;

— art. 96 alin. (4) și (5) din Codul penal actual.

Art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/2012: „Măsura suspendării sub supraveghere a executării pedepsei aplicată în baza Codului penal din 1969 se menține și după intrarea în vigoare a Codului penal, până la împlinirea termenului de încercare stabilit prin hotărârea de condamnare.”

Potrivit alin. (2) al aceluiași articol: „Pentru determinarea legii penale mai favorabile cu privire la suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei conform art. (5) din Codul penal, instanța va avea în vedere sfera obligațiilor impuse condamnatului și efectele suspendării potrivit legilor succesive, cu prioritate față de durata termenului de încercare sau supraveghere.”

Art. 96 alin. (4) și (5) din Codul penal. Revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere:

„(4) Dacă pe parcursul termenului de supraveghere cel condamnat a săvârșit o nouă infracțiune, descoperită până la împlinirea termenului și pentru care s-a pronunțat o condamnare la pedeapsa închisorii, chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă suspendarea și dispune executarea pedepsei”, iar, conform alin. (5), „Pedeapsa principală pentru noua infracțiune se stabilește și se execută, după caz, potrivit dispozițiilor referitoare la recidivă sau la pluralitatea intermediară.”

XII. Opinia judecătorului-raportor

Judecătorul-raportor a reținut, din examinarea dispozițiilor art. 475 din Codul de procedură penală, că sunt îndeplinite condițiile privind admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pe fondul chestiunii, judecătorul-raportor a opinat că, în aplicarea dispozițiilor art. 5 din Codul penal, conform Deciziei

Curții Constituționale nr. 265/2014, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care potrivit Codului penal anterior a fost aplicată printr-o hotărâre definitivă o pedeapsă cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei potrivit art. 86¹ din Codul penal anterior și o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este considerată legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei rezultante în urma revocării suspendării sub supraveghere se realizează conform art. 96 alin. (4) și (5) din Codul penal.

XIII. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea formulată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, reține următoarele:

A. Legiuitorul, reglementând condițiile de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, a stabilit în art. 475 din Codul de procedură penală posibilitatea Înaltei Curți de Casație și Justiție, a curții de apel și a tribunalului, investite cu soluționarea unei cauze în ultimă instanță, care constată, în cursul judecării, existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei și asupra căreia instanța nu a statuat încă printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui asemenea recurs, să sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea rezolvare de principiu respectivei probleme de drept.

Așadar, pentru a fi admisibilă, sesizarea completului competent să pronunțe hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe cerințe, și anume:

a) să existe o cauză în curs de judecată în ultimul grad de jurisdicție pe rolul uneia dintre instanțele enumerate expres de dispozițiile art. 475 alin. (1) din Codul de procedură penală, respectiv Înalta Curte de Casație și Justiție, curtea de apel sau tribunal;

b) chestiunea de drept supusă dezlegării să conducă la soluționarea în fond a cauzei respective;

c) problema de drept să nu fi fost dezlegată de Înalta Curte de Casație și Justiție printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

În speță, în considerarea dispozițiilor legale anterior menționate se constată că acestea sunt îndeplinite, în sensul că există o cauză aflată în curs de judecată în ultimă instanță, Curtea de Apel Craiova fiind investită cu soluționarea apelurilor declarate de Parchetul de pe lângă Judecătoria Slatina și inculpatul V.N. împotriva Sentinței penale nr. 710 din 8 octombrie 2015, pronunțată de Judecătoria Slatina, decizia Curții de Apel Craiova fiind definitivă, Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a mai pronunțat cu privire la chestiunea de drept ce face obiectul sesizării, chestiunea de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, iar dezlegarea acesteia conduce la soluționarea în fond a cauzei respective.

B. Cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizării prealabile în Dosarul nr. 1.104/1/2016, pentru a da o dezlegare chestiunii de drept cu care a fost sesizată, Înalta Curte de Casație și Justiție trebuie să aibă în vedere — ca punct de plecare — faptul că, potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/2012, măsura suspendării sub supraveghere a executării pedepsei aplicate în baza Codului penal din 1969 se menține și după intrarea în vigoare a Codului penal, până la împlinirea termenului de încercare stabilit prin hotărârea de condamnare.

Conform art. 15 alin. (1) și (2) din legea sus-menționată, măsura suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate în baza Codului penal anterior se menține și după intrarea în vigoare a noului Cod penal, iar regimul suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate în baza Codului penal anterior, inclusiv sub aspectul revocării sau anulării acesteia, este cel prevăzut de Codul penal anterior.

Din examinarea celor două dispoziții legale anterior menționate rezultă că, în ceea ce privește suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate în baza Codului penal anterior, revocarea sau anularea acesteia se realizează potrivit Codului penal anterior.

Această prevedere nu se regăsește însă și în cuprinsul art. 16 din Legea nr. 187/2012, menționându-se doar faptul că măsura suspendării sub supraveghere a executării pedepsei aplicată în baza Codului penal anterior se menține și după intrarea în vigoare a Codului penal, până la împlinirea termenului de încercare stabilit prin hotărârea de condamnare.

În absența unei dispoziții exprese referitoare la regimul revocării sau anulării suspendării executării pedepsei sub supraveghere se apreciază că nu sunt aplicabile dispozițiile art. 16 din Legea nr. 187/2012 atunci când instanța de judecată revocă suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei dispuse în baza dispozițiilor art. 86¹ din Codul penal anterior, aceasta urmând a se realiza în baza dispozițiilor art. 96 alin. (4) din Codul penal actual, atunci când legea nouă este considerată lege mai favorabilă.

Normele care reglementează revocarea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei sunt norme de drept substanțial, guvernate de principiul aplicării legii mai favorabile prevăzută de dispozițiile art. 5 din Codul penal.

Prin Decizia nr. 265/2014, Curtea Constituțională a arătat că dispozițiile art. 5 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile.

În consecință, atunci când instanța pronunță o hotărâre de condamnare pentru o faptă comisă în cursul termenului de încercare stabilit potrivit art. 86¹ din Codul penal anterior și constată că legea penală nouă este mai favorabilă, stabilirea și executarea pedepsei rezultante în urma revocării suspendării sub supraveghere se realizează conform art. 96 alin. (4) și (5) din Codul penal, în sens contrar ajungându-se la combinarea unor prevederi legale din vechiul și noul Cod penal, încălcându-se astfel Decizia Curții Constituționale nr. 265/2014.

În aplicarea dispozițiilor art. 5 din Codul penal și a Deciziei Curții Constituționale nr. 265/2014, instanța de judecată, atunci când constată că legea nouă este mai favorabilă, aplică în mod global dispozițiile Codului penal actual, inclusiv în ceea ce privește revocarea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei conform art. 96 alin. (4) din Codul penal.

Prin urmare, dispunându-se revocarea suspendării sub supraveghere în temeiul art. 96 alin. (4) din Codul penal, instanța aplică dispozițiile art. 96 alin. (5) din Codul penal, potrivit cărora pedeapsa principală pentru noua infracțiune se stabilește și se execută, după caz, potrivit dispozițiilor referitoare la recidivă sau la pluralitatea intermediară.

Potrivit art. 44 din Codul penal există pluralitate intermediară de infracțiuni când, după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare și până la data la care pedeapsa este executată sau considerată ca executată, condamnatul săvârșește din nou o infracțiune și nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru starea de recidivă.

Cu referire la problema de drept ce face obiectul prezentei cauze este de observat că s-a apreciat că legea nouă este mai favorabilă inculpatului. Potrivit art. 44 din Codul penal, în cazul pluralității intermediare, pedeapsa pentru noua infracțiune și pedeapsa anterioară se contopesc potrivit dispozițiilor de la concursul de infracțiuni.

Or, dacă s-ar face aplicarea dispozițiilor art. 86⁴ din Codul penal anterior, pedeapsa stabilită în prezenta cauză se adaugă la pedeapsa a cărei executare a fost suspendată sub supraveghere, iar inculpatul nu ar beneficia de regimul sancționator al pluralității intermediare, în ipoteza în care legea nouă este mai favorabilă acestuia.

Curtea Constituțională, în considerentele deciziilor nr. 666/2015 și 682/2015, arată existența unei diferențe de

tratament juridic între suspendarea condiționată a executării pedepsei dispusă în temeiul Codului penal anterior și suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei dispusă în temeiul aceluiași cod, inclusiv sub aspectul revocării, și stabilește caracterul constituțional al acestei diferențe.

Astfel, prin Decizia nr. 666/2015 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 869 din 20 noiembrie 2015), Curtea Constituțională a reținut că nu se pot pune în balanță, în momentul formulării criticilor de neconstituționalitate, modul de revocare a măsurii suspendării condiționate și de individualizare a pedepsei pentru noua infracțiune, având în vedere, pe de-o parte, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei (art. 81 din Codul penal anterior), iar, pe de altă parte, instituția suspendării executării pedepsei sub supraveghere (art. 91 din Codul penal), întrucât cele două instituții sunt diferite, suspendarea executării pedepsei sub supraveghere fiind reglementată atât în vechea legislație, la art. 86¹, cât și în Codul penal actual, la art. 91—98 (considerentul 15).

Astfel, chiar dacă, potrivit art. 96 alin. (5) din Codul penal, pedeapsa principală pentru noua infracțiune, în cazul revocării suspendării executării pedepsei sub supraveghere, se stabilește și se execută, după caz, potrivit dispozițiilor referitoare la recidivă sau la pluralitatea intermediară, această nouă reglementare nu poate fi considerată lege penală mai favorabilă în raport cu vechea reglementare a suspendării condiționate a executării pedepsei, ci doar în ceea ce privește, eventual, vechea reglementare a suspendării executării pedepsei sub supraveghere. Așa fiind, constatarea neconstituționalității textului de lege criticat din perspectiva susținută nu poate atrage aplicarea în speță a reglementărilor referitoare la suspendarea executării pedepsei sub supraveghere din Codul penal (considerentul 16).

De asemenea, în considerentele Deciziei nr. 682/2015 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 894 din 27 noiembrie 2015), în ceea ce privește critica referitoare la crearea unui regim discriminatoriu între persoanele a căror pedeapsă a fost suspendată condiționat și persoanele a căror pedeapsă a fost suspendată sub supraveghere, Curtea Constituțională a constatat că, fiind în prezența unor instituții juridice diferite, și regimul juridic diferit reglementat de către legiuitor este justificat. În aceste condiții, diferența de tratament juridic aplicabilă persoanelor aflate în ipoteza celor două norme legale este justificată tocmai de faptul că acestea nu se află în situații juridice similare (considerentul 15).

În cauza în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, persoanele nu se găsesc în situații identice (unele persoane au fost condamnate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, iar altele cu suspendarea executării pedepsei sub supraveghere), astfel că se justifică în mod obiectiv și rezonabil tratamentul juridic neomogen la care se referă autorul excepției, principiul egalității în fața legii presupunând instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite (considerentul 16).

Prin Decizia nr. 13/2015 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 10 iunie 2015), Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală al Înaltei Curți de Casație și Justiție a stabilit că, în aplicarea dispozițiilor art. 5 din Codul penal, conform Deciziei Curții Constituționale nr. 265/2014, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care, potrivit Codului penal anterior, a fost aplicată, printr-o hotărâre definitivă, o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării care, conform art. 41 alin. (1) din Codul penal, nu îndeplinește condițiile pentru a constitui primul termen al recidivei postcondamnatorii și, respectiv, o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei, în urma revocării suspendării condiționate, se realizează potrivit dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009

privind Codul penal raportat la art. 83 alin. 1 din Codul penal anterior.

Această decizie nu își are însă aplicabilitatea în problema de drept ce face obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, așa cum s-a susținut în punctul de vedere exprimat de unele instanțe, întrucât aceasta se întemeiază în mod direct pe dispozițiile art. 15 din Legea nr. 187/2012 ce reglementează explicit situația revocării și anulării suspendării condiționate a executării pedepsei, dispoziții ce nu au corespondent în art. 16 din aceeași lege, unde nu se reglementează în mod similar revocarea și anularea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

Concluzionând, pentru considerentele dezvoltate anterior, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru

dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală va admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova și va stabili că, în aplicarea dispozițiilor art. 5 din Codul penal, conform Deciziei nr. 265/2014 a Curții Constituționale, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care potrivit Codului penal anterior a fost aplicată printr-o hotărâre definitivă o pedeapsă cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei conform art. 86¹ din Codul penal anterior și, respectiv, o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este considerată legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei rezultante în urma revocării suspendării sub supraveghere se realizează potrivit dispozițiilor art. 96 alin. (4) și (5) din Codul penal actual.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 477 din Codul de procedură penală,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 4.493/311/2015, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a problemei de drept dacă „în aplicarea dispozițiilor art. 5 din Codul penal, conform Deciziei nr. 265/2014 a Curții Constituționale, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care potrivit Codului penal anterior a fost aplicată printr-o hotărâre definitivă o pedeapsă cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei conform art. 86¹ din Codul penal anterior și, respectiv, o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este considerată legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei rezultante în urma revocării suspendării sub supraveghere se realizează potrivit dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal raportat la art. 86⁴ alin. 1 din Codul penal anterior sau conform art. 96 alin. (4) și (5) din Codul penal actual.”

Stabilește că, în aplicarea dispozițiilor art. 5 din Codul penal, conform Deciziei Curții Constituționale nr. 265/2014, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care potrivit Codului penal anterior a fost aplicată printr-o hotărâre definitivă o pedeapsă cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei potrivit art. 86¹ din Codul penal anterior și o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este considerată legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei rezultante în urma revocării suspendării sub supraveghere se realizează conform art. 96 alin. (4) și (5) din Codul penal.

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 5 mai 2016.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE
A ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
judecător **MIRELA SORINA POPESCU**

Magistrat-asistent,
Andreea Daniela Cavaropol

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

